

Згадаємо всіх поіменно

[За матеріалами Музею історії НТУ «ХПІ»]

#16-17 от 24.06.2010

Запорожцев Микола Сергійович народився у 1920 році.

У 1939 році він був зарахований на перший курс Харківського електротехнічного інституту без вступних іспитів як відмінник середньої школи. А вже 1 лютого 1940 року був призваний до Радянської Армії. У її лавах М.С. Запорожцев брав участь у боротьбі проти німецько-фашистських загарбників на фронтах Великої Вітчизняної війни. Командир взводу малих танків молодший лейтенант М.С. Запорожцев мужньо і хоробро бився з ворогами за свободу і незалежність Радянської Батьківщини. В одному з боїв на Західному фронті у березні 1943 року він пропав без вісті.

Звеняцький Ізраїль Борисович народився у 1909 році у м. Києві.

Працював науковим співробітником кафедри турбінобудування Харківського механіко-машинобудівного інституту. Але у 1941 році він був призваний до лав Радянської Армії. У вересні з Новоросійського напівекіпажу Чорноморського флоту його направляють до м. Севастополя начальником інтендантського постачання військової частини № 913. Молодший лейтенант І.Б. Звеняцький пропав без вісті в червні 1942 року.

Зимогляд Володимир Сергійович народився у 1919 році в с. Циркуни Харківської області. У 1938 році закінчив робітничий факультет Харківського електротехнічного інституту і в тому ж році був зарахований на перший курс цього ж інституту. 7 серпня 1941 року студент четвертого курсу В.С. Зимогляд був призваний до лав Радянської Армії.

Командир взводу 58 танкового полку лейтенант В.С. Зимогляд мужньо і хоробро бився з німецько-фашистськими загарбниками і в одному з боїв 1 січня 1943 року пропав без вісті.

Зінченко Юрій Якович народився в 1920 році в с. Сахновщина Харківської області. Закінчив середню школу № 2 м. Полтава і в 1938 році був зарахований до Харківського

електротехнічного інституту. Велика Вітчизняна війна застала його студентом четвертого курсу. Комсорг батальйону 22 гвардійської мотострілецької бригади лейтенант Ю.Я. Зінченко мужньо і хоробро бився з німецько-фашистськими загарбниками і героїчно загинув 29 вересня 1943 року, звільняючи землю Київщини.

Зоз Петро Опанасович народився у 1907 році в с. Верхній Ворошиловградської (нині Луганської) області. Член КПРС з 1932 року. У 1933 році він вступив до Харківського хіміко-технологічного інституту ім. С.М. Кірова. По закінченні інституту почалася служба в Червоній Армії. Мужньо і хоробро бився з ворогами політрук роти 5-ї армії П.О. Зоз і в одному з боїв у жовтні 1941 року він пропав без вісті.

Золотухін Григорій Іванович народився у 1922 році у м. Харкові. У 1939 році він вступив до Харківського механіко-машинобудівного інституту. А вже у 1940 р. був призваний до лав Червоної Армії. З 1941 року червоноармієць Г.І. Золотухін на фронті, служить артилеристом в мотомеханізованій частині. 9 липня 1941 року його було поранено. З жовтня 1941 р. він знову на фронті.

У 1943 році червоноармієць Г.І. Золотухін пропав без вісті.

Іванов Віктор Олімпієвич народився у 1921 році в с. Верхній Лисичанського району Ворошиловградської (нині Луганської) області. Член ВЛКСМ з 1937 року.

У 1939 році В.О. Іванов вступив до Харківського хіміко-технологічного інституту ім. С.М. Кірова. Незабаром, 4 жовтня 1939 року, студент першого курсу В.О. Іванов був призваний до лав Червоної Армії.

Ад'ютант 1097 стрілецького полку 326 стрілецької дивізії молодший лейтенант В.О. Іванов мужньо і хоробро бився з німецько-фашистськими загарбниками. В жорстокому бою він одержав смертельні поранення і помер від ран 25 серпня 1942 року.

Іоффе Анатолій Давидович народився в 1921 році в м. Києві у сім'ї службовців. У Харкові він отримав паспорт, проживав на Юмтівській вулиці.

В 1938 році вступив до Харківського механіко-машинобудівного інституту на загально-

технічний факультет за спеціальністю автотракторобудування. За наказом № 178 від 9. 07. 1941 р. він був переведений на 4 курс інституту.

На фронт А.Д. Іоффе пішов добровольцем за комсомольським призовом. Мужньо і хоробро боровся він з ворогом. У лютому 1944 р. рядовий А.Д. Іоффе пропав без вісті.

Каган Віктор Моїсейович народився у 1920 році у м. Харкові. Був членом ВКП(б).

На перший курс Харківського механіко-машинобудівного інституту він вступив у 1937 році. В червні 1941 року студент Віктор Каган успішно склав сесію і був переведений на п'ятий курс, але наші фашистської нечисті на нашу землю перервало його навчання. В 1941 році студент В.М. Каган був призваний до лав Червоної Армії.

27 листопада 1942 року помічник командира батальйону з технічної частини 93 танкової бригади старший технік-лейтенант В.М. Каган героїчно загинув у боях з ворогом на Калінінському фронті.

Катков Віталій Васильович народився у 1922 році у м. Чугуєві Харківської області.

Закінчив середню школу № 1 у Харкові. У вересні 1940 року був зарахований на перший курс Харківського електротехнічного інституту без іспитів як відмінник десятирічки, ударник навчання.

Студент другого курсу В.В. Катков був призваний до лав Радянської Армії Куп'янським райвійськкоматом. Телефоніст 848 стрілецького полку 267 стрілецької дивізії, рядовий В.В. Катков мужньо і хоробро бився з німецько-фашистськими загарбниками і героїчно загинув 18 серпня 1943 року біля хутора Тихоцького Ізюмського району Харківської області.

Кашуба Андрій Гаврилович народився у 1903 році у м. Полтава. Працював асистентом кафедри електричних вимірювань Харківського електротехнічного інституту. Хоробро і мужньо бився він, звільняючи рідну землю від фашистської нечисті. Декілька днів не дожив гвардії технік-лейтенант А.Г. Кашуба до великого свята Перемоги. 28 квітня 1945 року він загинув у бою, визволяючи землі братньої Чехословаччини. Похований у м. Брно.

Кікало Гаврило Петрович народився у 1920 році у с. Дробишево Донецької області. Член ВЛКСМ з 1936 року. В 1938 році він закінчив середню школу № 48 м. Барвенково і був зарахований на перший курс Харківського електротехнічного інституту. 7 серпня 1941 року, з четвертого курсу, він був призваний до лав Радянської Армії.

Командир взводу запасного стрілецького полку 17 армії лейтенант Г.П. Кікало виявив мужність і героїзм у боротьбі з німецько-фашистськими загарбниками. 23 лютого 1944 року він загинув у боях за свободу і незалежність Вітчизни на станції Коростень Житомирської області.

Кікоть Федір Федорович народився у 1920 році у с. В'язове Груньського району Сумської області. Він успішно закінчив Груньську середню школу і як відмінник навчання, без іспитів, був прийнятий у серпні 1939 року на перший курс Харківського електротехнічного інституту. Велика Вітчизняна війна застала його студентом третього курсу. Ф.Ф. Кікоть призивається до лав Радянської Армії і б'ється з німецько-фашистськими загарбниками.

Командир роти 608 стрілецького полку 146 стрілецької дивізії, лейтенант Ф.Ф. Кікоть мужньо і хоробро бився проти нашестя ворогів і в одному з боїв у вересні 1941 року пропав без вісті.

Кирей Гліб Олександрович народився у 1910 році у м. Полтава. Член ВКП(б) з 1940 року. У 1936 році Г.О. Кирей без відриву від виробництва закінчив середню школу в м. Краматорськ і був зарахований на перший курс Харківського механіко-машинобудівного інституту без вступних іспитів як відмінник середньої школи. Навчався він на «відмінно», брав активну участь у суспільній роботі: був членом комітету комсомолу і головою профкому інституту. Його рекомендували на виробничу керівну роботу.

24 червня 1941 року Г.О. Кирей захистив дипломний проект, а 8 липня того ж року був призваний до лав Радянської Армії.

Лейтенант Г.О. Кирей виявив мужність і героїзм у боротьбі з ворогом і в одному з боїв з німецько-фашистськими загарбниками пропав без вісті. Це було в листопаді 1941 року.

Клименюк Іван Федорович народився у 1923 році в селі Катерина-2 Першотравневого району Одеської області. Член ВЛКСМ з 1938 року. В 1938 році по закінченні середньої школи в селі Кримка Одеської області був зарахований до Харківського електротехнічного інституту без іспитів як відмінник десятирічки. На першому курсі Іван Клименюк був відмінником навчання. Віроломний напад фашистів на Радянську державу перервав навчання студента – він став під прапори доблесної Червоної Армії на захист Батьківщини. Мужньо і хоробро бився командир взводу 247 стрілецького полку 37 стрілецької дивізії старший лейтенант І.Ф. Клименюк з німецько-фашистськими загарбниками. 4 травня 1943 року він героїчно загинув у бою під містом-героєм Ленінградом (нині Санкт-Петербург).

Ковалевський Григорій Никифорович народився в 1919 році. Член КПРС. У 1938 році закінчив сільськогосподарський технікум і був відряджений у вищий навчальний заклад. Студент п'ятого курсу Харківського хіміко-технологічного інституту ім. С.М. Кірова з перших днів Великої Вітчизняної війни бився на фронтах з німецько-фашистськими загарбниками. За особливу стійкість, мужність і звитягу він був нагороджений орденами «Вітчизняної війни» I і II ступенів.

Начальник штабу 1256 стрілецького полку 378 стрілецької дивізії майор Г.Н. Ковалевський загинув в бою при форсуванні річки Дрисса (Білорусь) 17 липня 1944 року.

Коваленко Василь Іларіонович народився у 1913 році. 17 жовтня 1939 року він був зарахований на перший курс Харківського електротехнічного інституту, а 8 лютого 1940 року В.І. Коваленко був призваний до лав Червоної Армії.

Велика Вітчизняна війна застала В.І. Коваленка на службі в артилерії, і він разом з першими захисниками Батьківщини вступив у боротьбу з німецько-фашистськими загарбниками. В жовтні 1943 року начальник обозно-речового постачання 121 гаубичного артилерійського полку технік-інтендант 1 рангу В.І. Коваленко пропав без вісті.

Колеснік Олександр Сергійович народився у 1920 році у Червоноармійському районі Донецької області. В 1938 році, по закінченні середньої школи, він був зарахований студентом першого курсу Харківського механіко-машинобудівного інституту на спеціальність «Технічна механіка» без вступних іспитів як відмінник середньої школи.

З перших днів Великої Вітчизняної війни студент четвертого курсу О.С. Колеснік у лавах Радянської Армії.

Рядовий О.С. Колеснік мужньо і хоробро бився з німецько-фашистськими загарбниками і в одному з боїв в листопаді 1943 року пропав без вісті.

Кошман Віталій Васильович народився у 1923 році. Член ВЛКСМ з 1938 року. Закінчив Харківську середню школу № 20 і в серпні 1940 року вступив на перший курс Харківського електротехнічного інституту. Успішно закінчив перший курс: відмінник навчання в першому семестрі і ударник навчання – в другому. З перших днів Великої Вітчизняної війни студент другого курсу В.В. Кошман мужньо бився у лавах Радянської Армії. В жовтні 1941 року він пропав без вісті.

Красніков Володимир Іванович народився у 1917 році в м. Харкові. Член ВЛКСМ з 1931 року. До навчання в інституті п'ять років працював слюсарем і вчився на робітничому факультеті. А у 1938 році був зарахований на перший курс Харківського електротехнічного інституту. У серпні 1941 року студент третього курсу В.І. Красніков був призваний до лав Радянської Армії, де самовіддано бився з фашистськими поневолювачами на фронтах Великої Вітчизняної війни. Командир танка 85 танкового полку лейтенант В.І. Красніков героїчно загинув 11 травня 1944 року в бою з німецько-фашистськими загарбниками, визволяючи рідну Батьківщину.

Кривобока Олександр Григорович народився у 1920 році. У 1938 році вступив до Харківського механіко-машинобудівного інституту на загальнотехнічний факультет. У липні 1941 року студент О.Г. Кривобока був призваний до лав Радянської Армії та мужньо й самовіддано бився з ворогами нашої Вітчизни.

Кумець Олександр Федорович народився в 1919 році в с. Ново-Яковлівка Ореховського району. Був комсомольцем. Деякий час працював робітником-ковалем.

Олександр Кумець закінчив середню школу № 10 в м. Запоріжжя і в 1938 році був зарахований на перший курс Харківського електротехнічного інституту без вступних іспитів як відмінник десятирічки. А 7 серпня 1941 року він, студент четвертого курсу, був призваний до лав Радянської Армії. Офіцер зв'язку штабу 25 гвардійської танкової бригади лейтенант О.Ф. Кумець хоробро і мужньо бився з німецько-фашистськими загарбниками. 17 березня 1943 року він загинув у бою.

Куценко Георгій Ілліч народився у 1919 році у м. Кременчук. Був комсомольцем. В 1936 році він закінчив середню школу № 2 у м. Харкові і у вересні того ж року вступив до Харківського електротехнічного інституту. 23 червня 1941 року він успішно захистив дипломний проект за фахом «Електросистеми».

З перших днів Вітчизняної війни Г.І. Куценко був призваний до лав Радянської Армії і хоробро бився з німецько-фашистськими загарбниками. 2 лютого 1945 року в одному з боїв за честь і свободу рідної Батьківщини рядовий Г.І. Куценко був тяжко поранений та довгі роки вважався загиблим. Але після лікування у шпиталі доля подарувала йому ще багато років щасливої праці на одному з провідних підприємств у м. Ленінград (нині Санкт-Петербург).

Лазарєв Михайло Абрамович народився у 1915 році. Аспірант Харківського механіко-машинобудівного інституту. Був призваний до лав Червоної Армії 5 серпня 1941 року. Старший лейтенант М.А. Лазарєв, вірний військовій присязі, героїчно загинув у бою, мужньо захищаючи честь, свободу і незалежність Батьківщини.

Левчук Всеволод Євгенович. 7 липня 1941 року ударник навчання, студент четвертого курсу електромеханічного факультету Харківського електротехнічного інституту був призваний до лав Радянської Армії.

У 1942 році лейтенант танкових військ В.Є. Левчук героїчно загинув у боях за свободу і незалежність нашої Батьківщини.

Липканський Борис Петрович народився у 1916 році у м. Кам'янець-Подільському. Став робітником. По закінченні робітничого факультету Кам'янець-Подільського силікатного інституту він вступив до Харківського хіміко-технологічного інституту ім. С.М. Кірова, який закінчив за фахом «Технологія пірогенних процесів» 23 червня 1941 року.

У дні Великої Вітчизняної війни інженер Б.П. Липканський був призваний до лав Радянської Армії та мужньо і хоробро боронив рідну землю від німецько-фашистських загарбників. 13 вересня 1942 року начальник караулу, технік-лейтенант Б.П. Липканський в одному з боїв під містом-героєм Ленінградом (нині Санкт-Петербург) був убитий.

Лобанов Іван Парфентійович народився у 1920 році. У 1938 році Іван Лобанов став студентом першого курсу Харківського електротехнічного інституту.

У листопаді 1939 року І.П. Лобанов був призваний до лав Радянської Армії.

Командир відділення зв'язку 473 стрілецького полку 99 стрілецької дивізії, молодший сержант Іван Парфентійович Лобанов мужньо й хоробро боронив рідну землю від німецько-фашистських загарбників. 17 листопада 1941 року він героїчно загинув.

Локштанов Давид Зелікович народився 17 листопада 1919 року в м. Кролевець Чернігівської обл. в сім'ї службовців. До нашого вузу був зарахований на 2 курс – перевівся з Харківського текстильного інституту. В 1941 році закінчив 4 курс як ударник навчання. 7. 08. 1941 року був призваний до лав Червоної Армії.

Лорьев Микола Григорович народився у 1922 році у м. Полтава. Як відмінник середньої школи у серпні 1939 року був зарахований на перший курс Харківського електротехнічного інституту без вступних іспитів.

У жовтні 1940 року студент другого курсу М.Г. Лорьев був призваний до лав Радянської Армії. Самовіддано, мужньо і хоробро він бився з німецько-фашистськими загарбниками на фронтах Великої Вітчизняної війни. 23 жовтня 1943 року старший сержант М.Г. Лорьев у боях за звільнення Лівобережної України героїчно загинув.

Лосев Федір Іванович народився у 1916 році. У 1939 році Ф.І. Лосев був зарахований на перший курс механічного факультету Харківського хіміко-технологічного інституту ім. С.М. Кірова. 1 січня 1940 року його призвали на дійсну службу до військово-морського флоту.

Службу він проходив червонофлотцем на Червонопрапорному Балтійському флоті в 34 інженерному батальйоні.

З перших днів Великої Вітчизняної війни червонофлотець Ф.І. Лосєв вступив у боротьбу з ненависним ворогом. У жовтні 1941 року в бою з фашистськими загарбниками він пропав без вісті.

Луценко Григорій Никифорович народився у 1918 році в с. Іванівці Кіровоградської області. Був комсомольцем. Г.Н. Луценко по закінченні середньої школи в 1938 році був зарахований на перший курс Харківського електротехнічного інституту без вступних іспитів як відмінник середньої школи. Рядовий Г.Н. Луценко виявив мужність і хоробрість у боях з німецько-фашистськими загарбниками і в одному з них пропав без вісті в липні 1944 року.